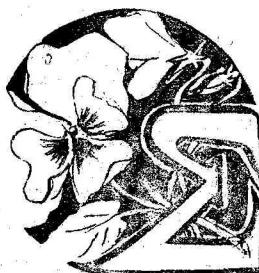

Oi Mágoi, Ιοπανική εἰκὼν τῆς Ἀραγενήσεως, ὑπὸ τοῦ Φραγκίσκου Zuraran.
Τέλη ΙΣΤ' ἐκατονταετηρίδος.

ΤΡΙΝΤΥΧΟΝ

ΤΟ βάθος τοῦ δρᾶζοντος, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς γοτθικὰς ἀφίδας, ποὺ φιλοτεχνοῦν τὰ ἀφύλλα διγαλωτά κλαδιά τῶν δένδρων, μέσα ἀπὸ τὰ ἀστραφτερά τοῦ Δεκεμβρίου χιόνια ἀντικρύζω ἔνα γελαστὸ κομμάτι τῆς θαλάσσης. Ἀπὸ τοὺς στακτεροὺς κορμοὺς καὶ τὰς τριγωνικὰς ἀψιδάς των σχηματίζεται ἐμπρός μονι μία στοὰ μαρκράτη, ὡς τελεσκόπιον ναυτικόν, μὲ τὸ δόποιον παρακο-

λουθῶ τὸ τηματάκι ἔκεινο τῆς ζωῆς, πον ἐκτυλίσεται στὴν φάχιν τῆς θαλάσσης καὶ στοὺς κόλπους της.

Στὰ δύο πλάγια τῆς στοᾶς αὐτῆς παῖζονται ταῦτοχρόνως δύο διάφοροι σκηναὶ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

I.

Στὴ ἀριστερά, ἀνάμεσα σὲ δύο σπίτια ἀρχοντικά, ἐκτείνεται ὑψηλὸς τοῖχος κήπους εἶνε, τὸ τελευταῖον δρυον, ἐώς τὸ δόποιον ἐπέκτείνεται κάπιοι πολυταλάντους καλλωσύνη. Ἡ στακτὴ θύρα του ἀνούγει μόνον γιὰ τὸν κηπουρόν, ποὺ κατοικεῖ σ' ἔνα τετράγωνο καλύβι μικροσκοπικό, δίπλα ἀκριβῶ; στὴν θύραν, ἔξωθεν τοῦ κήπου.

Ἐίνε ἀγήμερα τῶν Χριστουγέννων· κι' οἱ Χριστιανοὶ ποὺ ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴν λειτουργίαν θεοφοροῦ-